

ת"פ 34618/11/23 - מדינת ישראל נגד סמאהר מרעי (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 34618-11-23 מדינת ישראל נ' מרעי(עציר)

לפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשמת	סמאהר מרעי (עציר)

גזר דין

הנאשמת הורשעה, לאחר הודאתה, בביצוע עבירה של התפרצות למגורים לבצע עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), וגניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן:

במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר המתלונן בדירה ברח' בר גיורא 10 בחיפה (להלן: "**הדירה**").

בין התאריכים 6.10.23 - 10.10.23, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פירקה הנאשמת את רשת חלון הדירה סמוך לדלת הכניסה (להלן: "**החלון**"), דחפה בכוח את החלון פנימה, פתחה אותו ונכנסה לדירה.

במעמד זה נטלה הנאשמת מהדירה מוצרי מזון, בקבוק וויסקי ושמיכה ונמלטה מהדירה.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשמת (**טע/2**).

עוד הוגש כתב אישום, הכרעת דין, וגזר דין שניתנו בת"פ 51153-10-21 שם הוטל על הנאשמת שני מאסרים על תנאי, בן 8 חודשים וכן 3 חודשים (**טע/3**) וכן כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין בת"פ 14826-07-21 שם הוטל על הנאשמת מאסר על תנאי בן 4 חודשים (**טע/4**).

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הנאשמת במעשיה פגעה בערכים המוגנים שעניינם הגנה על שלום הציבור ורכושו, תחושת ביטחון הציבור והגנה על פרטיותו של אדם.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען, כי הנאשמת היא המבצעת היחידה של העבירות, והיא התפרצה לבית ונטלה מוצרי מזון, אלכוהול ושמיכה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה, וביקשה ללמוד ממנה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי חלק מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה ניתנה בטרם תיקון 113 לחוק העונשין וחלק מהפסיקה עניינה בעבירות נוספות שאינן מתקיימות בענייננו.

ב"כ המאשימה טענה כי מחומרי החקירה בתיק עולה אינדיקציה ברורה לשימוש בסמים קשים על ידי הנאשמת, דבר שיש בו כדי להעצים את מסוכנותה.

ב"כ המאשימה טענה כי לחובת הנאשמת 6 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואליומות, בגין חלקן ריצתה תקופות מאסר ממושכות, כאשר הרשעתה האחרונה היא משנת 2022, שם הוטלו עליה 15 חודשי מאסר בפועל.

עוד נטען, כי לחובת הנאשמת 3 מאסרים על תנאי שהוטלו עליה במסגרת שני התיקים הקודמים.

ב"כ המאשימה ביקשה להשית על הנאשמת עונש שלא יפחת מ-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, הפעלת מאסר על תנאי שניתן בת"פ 14826-07-21 בן 4 חודשים, והפעלת תנאי בן 8 חודשים מ-ת"פ 51153-10-21 במצטבר לעונש שייגזר, וכן לחפוף את שני המאסרים על תנאי בן 8 חודשים ו-3 חודשים שהם מגזר דין אחד.

ב"כ הנאשמת טען, כי הנאשמת ביצעה את העבירות על רקע היותה דרת רחוב ועל מנת לחפש אוכל, לקחת אלכוהול ולהתחמם בשמיכה, כאשר לא נגרם נזק ממשי כתוצאה ממעשיה.

ב"כ הנאשמת ביקש להתחשב בנסיבות חייה הקשות של הנאשמת, אשר סובלת מעוני חמור והיא מכלכלת גם את בנה שהשתחרר מפנימייה. עוד נטען, כי בעבר הנאשמת עסקה בזנות והייתה מכורה לסמים, אך כיום היא מדווחת שהיא התנתקה מסמים במסגרת בית הסוהר, מנסה להשתקם ולחזור לבנה שנמצא לבד.

ב"כ הנאשמת הוסיף וטען, כי הנאשמת הודתה ולקחה אחריות כנה ומלאה על מעשיה, וחסכה זמן שיפוטי יקר.

בשים לב לנסיבות חייה הקשות של הנאשמת, ביקש ב"כ הנאשמת לחפוף בין כל התנאים ובנוסף, לחפוף את התנאי הארוך למאסר שיוטל על הנאשמת בתיק זה.

דברי הנאשמת:

הנאשמת אמרה כי עשתה טעות, וכי ביצעה את העבירות על מנת לתת אוכל לבנה. הנאשמת ביקשה כי בית המשפט יקל בעונשה.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערך חברתי המוגן שנפגע מביצוע עבירת התפרצות למקום מגורים וגניבה, הינו הגנה על שלום הציבור ורכושו, והגנה על תחושת הביטחון של הציבור.

עבירה של התפרצות טומנת בחובה פגיעה בתחושת הפרטיות והביטחון של אדם בביתו, בשים לב לסיכון החמור לבני הבית כתוצאה ממפגש עם מבצע העבירה, העלול להפוך לעימות פיזי.

מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, מדובר בעבירה מתוכננת, הגם שלא מתוככמת במיוחד, שבוצעה על ידי הנאשמת לבדה, ללא שימוש בכלי פריצה. הנאשמת פירקה את רשת חלון הדירה, דחפה בכוח את חלון הדירה, פתחה אותו ונכנסה לדירה, הגם שלא נגרם נזק לרכוש כתוצאה מההתפרצות, אך נגרם למתלונן חסרון כיס בעקבות הגניבה.

מטענות ב"כ הנאשמת עלה כי הסיבה שהובילה את הנאשמת לביצוע העבירות, היא היותה דרת רחוב ללא כל הכנסה, וכי מטרתה של הנאשמת הייתה למצוא פת לחם בשבילה ובשביל בנה. אמנם לא הוצגו מסמכים בעניינה של הנאשמת, אך גם מגזרי דין קודמים עולה תמונה סוציאלית מורכבת, ובשים לב לאופי הרכוש שנגנב אין לי אלא להניח כי הסיבה לביצוע העבירות היא כפי שתואר על ידי ב"כ הנאשמת.

בשים לב למכלול נסיבות ביצוע העבירות, והנזק שנגרם אני קובעת כי **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

ברע"פ 4789/22 פלוני נ' **מדינת ישראל** (20.7.22), המבקש הורשע לאחר הודאתו בעבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבה. המבקש התפרץ לדירה כאשר המתלוננת ישנה, הסתובב בדירה וגנב מכשירי טלפון נייד ושעונים. המתלוננת התעוררה, הבחינה במבקש והחלה לצעוק, בעקבות כך המבקש נמלט עד אשר נתפס על ידי המשטרה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 13 ל-29 חודשי מאסר בפועל** והשית על המבקש 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, ונקבע כי תחת עונשי המאסר על תנאי שהשית בית משפט השלום, יבואו 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת התפרצות מכל סוג, למשך 3 שנים. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 4081/20 טבדידשווילי נ' **מדינת ישראל** (19.7.20), המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים ועבירת היזק לרכוש. המבקש פרץ לביתה של המתלוננת, בכך שטיפס למרפסת השירות של ביתה וניפץ חלון. בעוד המבקש חיפש במגירות חדר השינה ובטרם נטל רכוש, ניסה שכנה של המתלוננת לפתוח את דלת הבית. משלא נפתחה, ירד לקומת הכניסה על מנת לצפות בחלון מרפסת השירות, ובסמוך נמלט המבקש מהמקום. כתוצאה ממעשי המבקש נגרם נזק של ₪ 2,000 לחלון. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל**, והטיל על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת מאסר מותנה, מאסרים מותנים, פיצוי וקנס. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ברע"פ 638/18 רוני גולן נ' **מדינת ישראל** (1.5.18) המבקש הורשע בעבירות של התפרצות למגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. המבקש התפרץ לדירת המתלונן בכוונה לגנוב משם. המבקש הכניס לדירה אדם אחר, שזהותו אינה ידועה, וגנב מהמקום תכשיטים רבים וקסדה. במהלך האירוע, גרם המבקש נזק במזיד לכספת, עקר אותה מקיר אליו הייתה מחוברת ושבר את חלקה האחורי. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. על המבקש הושת 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

בעפ"ג (חיפה) 38317-02-14 מ"י נ' **חאלד תאיה** (24.4.14) בית משפט מחוזי קיבל את ערעור המדינה על

קולת העונש ובמקום עונש של 6 חודשים בע"ש, שנגזר על ידי בית משפט השלום בגין עבירה של התפרצות וגניבה, גזר על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, תוך קביעה כי **מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל**. בית משפט מחוזי ציין כי אין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם.

בעפ"ג (חיפה) 51174-05-17 **גרבאן נ' מדינת ישראל** (20.7.17) הורשע המערער לאחר הודאתו בעבירות של התפרצות לבית מגורים, גניבה והזיק לרכוש במזיד. המערער התפרץ לבית מגוריה של המתלוננת, לאחר ששבר את סורג החלון בקומה התחתונה באמצעות אבן וגרם לעקירתו של הסורג מהקיר. בהמשך, נכנס המערער לבית דרך החלון והחל בחיפוש אחר רכוש. תוך כדי החיפוש זרע המערער הרס רב בבית והזיק לרכוש, בין היתר באמצעות סכין שנטל מהמטבח ובאמצעות חתך כריות ומזרונים במטרה למצוא רכוש. במהלך החיפושים מצא המערער באחת הכריות שחתך, קופסת תכשיטים ובה תכשיטי זהב רבים בשווי כולל של עשרות אלפי שקלים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל** וגזר על המערער 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נקבע כי מתחם העונש ההולם יכול היה לעמוד בנסיבות המקרה על עונש **שנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. עם זאת ערכאת הערעור החליטה שלא להתערב בעונש שהוטל והערעור נדחה.

בהתאם להוראת סעיף 40יג לחוק העונשין, בשים לב לנסיבות שהובילו את הנאשמת לביצוע העבירות ובשים לב כי לא נגרם נזק כתוצאה מההתפרצות לחלון הבית, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות ההתפרצות והגניבה בנסיבות תיק זה, נע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי כי במקרה זה ישנו מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, אותו קבעתי לעיל, לקולא או לחומרא.

גזירת עונשה של הנאשמת בתוך המתחם:

לקולא התחשבתי בהודאתה המיידית של הנאשמת, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיה והבעת החרטה. הודאתה של הנאשמת חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומזמננו של עדים, אשר עדותם התייתרה.

כך גם שקלתי את נסיבות האישיות של הנאשמת, היותה דרת רחוב, הסובלת מהתמכרות וללא מקורות הכנסה.

לחומרא, שקלתי את עברה הפלילי של הנאשמת, הכולל 6 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות, כאשר הרשעתה האחרונה היא משנת 2022. הנאשמת ביצעה את העבירות בתיק דנן זמן קצר לאחר שהשתחררה ממאסרה האחרון, וכאשר מאסרים על תנאי מרחפים מעל ראשה. הגם שלא ניתן להתעלם ממצבה הסוציו-אקונומי המורכב של הנאשמת, הנאשמת חוזרת לסורה פעם אחר פעם תוך פגיעה בקורבנות אקראיים, ודומה כי ענישה שהוטלה עליה בעבר לא הרתיעה אותה מלשוב ולבצע עבירות דומות נוספות.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים האמורים לעיל, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרה מיום 12.11.2023.

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים ובן 8 חודשים שהוטלו על הנאשמת בת"פ 51153-10-21

עמוד 4

בחופף זה לזה. כמו כן, אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי בן 4 חודשים שהוטל על הנאשמת בת"פ 14826-07-21 בחופף למאסר בן 8 חודשים שהוטל על הנאשמת בת"פ 51153-10-21. מצאתי לחפוף את שני המאסרים על תנאי על מנת לתת לנאשמת תקווה ולעודד אותה לשמור על ניקיון מסמים, ניקיון בו החלה במסגרת מאסרה האחרון.

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים במצטבר לעונש שהוטל על הנאשמת בתיק זה, כך **שסה"כ על הנאשמת לרצות מאסר בן 20 חודשים מיום מעצרה בתאריך 12.11.2023.**

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה של הנאשמת, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג פשע, ותורשע בגינה.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה של הנאשמת, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג עוון, ותורשע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ח טבת תשפ"ד, 09 ינואר 2024, במעמד הצדדים.